

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی فرم و محتوا در آثار علی اکبر صادقی و سالوادور دالی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مرجان پوراسماعیل - دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با در نظر گرفتن این مسئله که هنرمندان در جستجوی خود و ناشناخته های ذهن خود و عالم هستند به تصور این که می توانند در عالم خیال به آن دست یابند و کنکاش کنند تا به مخاطب خاص خود مکنونات ذهنی خود را انتقال دهند، بطور کلی ذات هنرمند مدرن تحلیل و دریافت ارتباطات و اشتراکات آثار هنری در رابطه با زندگی روزمره از نظر جامعه شناختی و روانشناسانه است. هنرمند مدرن از نظر محتوایی به بررسی تاثیر خیال و رویا که فروید به آن پرداخته است، به دنبال کشف ضمیر ناخودآگاه هستند منجر به ظهور سبک سوررئالیسم شد. در این پژوهش ضمن بررسی تطبیقی اشتراکات فرم و محتوا در آثار علی اکبر صادقی و سالوادور دالی سعی بر آن است تا به درکی عمیق تر از سوررئال در آثاری با محتوای ایرانی دست یافت. با توجه به این که سبک سوررئال در آثار بیشتر هنرمندان ایرانی بخصوص معاصر پررنگ است، اهمیت به پرداختن این پژوهش را با رویکرد تطبیقی دو هنرمند معاصر با توجه به تمایزات ریشه های فرهنگ و زیستی را می رساند و با روش توصیفی - تحلیلی، جمع آوری اطلاعات به روش کتابخانه ای در پی پاسخ مناسبی به سوالات مطرح شده است. ایجاد فضاهای رازآلود در نگارگری ایران و بکارگیری عناصر استلیزه شده، قرابتی با سوررئالیسم دارد؟ اشتراکات آثار صادقی و دالی بیشتر در کدام زمینه ها مطرح می گردد؟ لازم به ذکر است در مورد پیشینه این پژوهش منابع فراوانی در دست است ولی به صورت موردی از تطبیق آثار این دو هنرمند یافت نشده است. در پایان این نتیجه حاصل می گردد که صادقی با بکارگیری افسانه ی ریاضی گونه و با بکارگیری روش سنتی به خلق فضاهای سوررئالیستی پرداخته و دالی با تکیه بر ضمیر ناخودآگاه خالق آثارش می باشد.

کلمات کلیدی:

هنر نگارگری، سوررئالیست، علی اکبر صادقی، سالوادور دالی، فرم و محتوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1356209>

